

El Reclam: el cultiu del bon gust de les arts escèniques - Mediterraneo - 29/11/2015

La ventana de la UJI UNA COLABORACIÓN DE LA JAUME I

El Reclam: el cultiu del bon gust de les arts escèniques

ANTONI
Valesa

Avui tanquem la XXIII edició del Reclam, una mostra d'arts escèniques que difon el cultiu del bon gust per la cultura a les nostres comarques. En concret, han participat d'aquesta trobada artística les poblacions d'Almassora, Benicàssim, Betxí, Castelló de la Plana, Onda, Vilafranca i Vila-real, a més de la Universitat Jaume I, que podem considerar-la una població fillola i germana de totes les altres.

El Reclam és una cita amb les arts que cada vegada que la reeditem, la pensem com un camí que va del sentiment a la reflexió i de la reflexió al pensament, que és el que ens fa lliures, perquè altrament el camí de la vida només seria naixer, consumir i morir (un camí que, sembla ser, hi ha molta gent encabotada que així siga).

El Reclam, pas a pas i discretament, s'ha obert un lloc com a element de plaer intel·ligent entre la població de les nostres comarques. Defugint d'entendre la cultura com una simple mercaderia, les nostres intencions són sempre compartir amb la majoria l'art com un aliment indispensable en la vida de les persones, i no una cosa com un luxe reservat tan sols a una elit de la societat.

Amb les propostes de programació del Reclam, la nostra ambició és que la gent des de l'absoluta llibertat desenvolupe un sentit crític de la vida, que tan si les propostes artístiques li agraden com si no, que el públic tinga criteri propi; volem motivar el dubte, a mirar cada dia la realitat amb ulls nous i propis, perquè les coses són bastant més complexes de com ens les volen fer mastegar qui administra la voluntat d'aquest món. Un món habitat per l'absurditat

més irracional i que en el fons viu angixat per les mateixes preguntes que es feia la humanitat en la nit dels temps, no som més que imperfectes rèpliques d'ADN dels nostres avantpassats. Pot ser per això, no acabem de sortir-nos-en. Les barbaritats més tràgiques es repeteixen una vegada i una altra a través de la història avivades per les resonàncies religioses i els més baixos interessos econòmics perquè no entenem l'essencial del paper de la cultura en la formació de les persones, i que la cultura és una de les eines més efectives per a una millor cohesió social.

Tot i repetir-se continuament en totes les tribunes possibles, no s'acaba de creure plenament que manifestacions com les arts escèniques són una de les màximes expressions de la nostra cultura i de la nostra tradició literària; el més greu és que més vegades del que seria desitjable, es dubta del paper de la cultura en àmbits polítics i socials que hi estan directament implicats.

Això sí, el pròxim any amb motiu del quart centenari de la mort de **William Shakespeare**, **Miguel de Cervantes** i crec que també de **Garcilaso de la Vega** i d'algú més que m'hauré deixat, no pararem d'escoltar com destacades persones amb responsabilitats culturals glossen les virtuts d'aquests personatges de la història i les seues aportacions a la cultura universal; una altra cosa serà el dia a dia.

Més enllà de l'emoció, l'oci, la motivació del pensament crític o el benefici com a factor d'enriquiment cultural, fa uns dies un grup d'investigació del

La nostra ambició és que la gent des de l'absoluta llibertat desenvolupe un sentit crític, que el públic tinga criteri propi

Departament d'Educació Física i Esportiva de la Universitat de Granada va presentar un estudi on afirmava que l'assistència a espectacles d'arts escèniques era un hàbit altament beneficiós per a la salut.

En l'estudi es destaca que després de les proves realitzades entre el públic que sovint acudeix a espectacles de dansa, teatre, música o circ, queda palès que aquesta pràctica contribueix al benestar i a la millora de la salut emocional, a més de desenvolupar habilitats comunicatives a través de l'ús del llenguatge corporal i altres recursos comunicatius que, per contra, no es troben en activitats com l'oci digital o les xarxes socials, tan esteses en la nostra activitat quotidiana.

Aquests investigadors són **Belén Rueda Villén** i **Carlos López Aragón**, que han arribat a la conclusió que és possible modificar l'estat d'ànim de l'espectador mitjançant el contacte amb les activitats artístiques, i que aquest contacte pot incidir positivament en la salut. Segons els autors, "aquest recurs hauria d'estar utilitzat per la ciència per a elaborar programes d'intervenció que ajuden a millorar la qualitat de vida de les persones". Conclusió: si anem al teatre, serem més feliços.

Per a bé o per a mal, la cultura no cotitza en borsa. Vivim temps de banalització general i hi ha molt discurs dominants interessat a generar confusió, i la cultura i les arts escèniques no n'estan exemptes. **Peter Brook** sosté que quan el públic converteix una cosa dolenta en èxit, no fa sinó autoenganyar-se. De vegades l'art és incòmode, però sempre és necessari, i per a nosaltres és motiu suficient per a treballar amb il·lusió i entusiasme en la preparació del pròxim Reclam cultivant el bon gust per les arts escèniques en general. ■

***Director artístic del Paranimf de l'UJI i del Reclam**

